

klastavoloj baziĝis sur disipado kaj malŝparado de la naturaj energi-fontoj.

Ne estas malpli grava la socia flanko de la krizo. La subtenado de la ĝisnuna formo de eltirado de ekonomia profito efikis tre damaĝe kontraŭ individuoj kaj homaj kolektivoj. Ni atentu denove pri la kazo de la agrokulturaĵoj: La grandamasa kultivado de plantoj destinitaj al la produktado de naturaj karburajoj, krom kontribui al la kreskiĝo de la malsato pro la malpliigo de la tereno destinita al la produktado de nutraĵoj, ankaŭ efikas malbone kontraŭ la ekologio pro la detruado de la biologia diverseco fare de la mono-kultivoj, detruado de la terenoj kaj la subteraj akvoj. Sekve de tio, kaj aldone al tio, estas la sociaj sekvoj de forigo de milionoj da kamparanoj el ilia tradiciaj loĝlokoj, kio devigas ilin iri loĝi en la mizeraj ĉirkaŭaĵoj de la urboj kaj/aŭ plintensigi la premon de la elmigrad-fluo. La socia krizo montras tiun akran realaĵon: por la privata kapitalprofito pli konvenas la ekonomia disvolvigo de tiu 20 procento el la monda loĝantaro kiu estas konsum-kapabla ol atenti pri la plej bazaj bezonoj de la cetero el la homaro sen aĉetkapablo. Pluafoje la logiko de la kapitalakumulado sin metis super la bezonoj de la filoj de la homaro.

Malpli granda konscio ekzistas pri alia flanko de la krizo: la priklamata problemo. Sed nuntempe estas jam neniu dubo pri tio ke la ŝanĝoj, kiujn la klimato suferas, estas sekvo de la homa agado, de la maniero je produktado kaj konsumado de nia postindustria civilizacio. Kaj ankaŭ tiu produktad-kaj konsumad-maniero respondas al la intereso de la profitantoj de la sistemo. Agadas kontraŭ la klimata ekvilibro la diseligado de gasoj kun forcejefiko kaj varmiga rezulto. La pliigo je uzado de krudmaterialoj kaj la trouzado de transportiloj ne atentante pri la protektado de la naturmedio, pliigis kaj akcelis la detruadon de la kli-

mato kaj malpliigis la kapablon je regeneriĝo de la naturo. Opinions iuj sciencistoj ke jam oni alvenis al iu punkto el kiu ne eblas retroiri; eble tiuj fakuloj estas tro pesimismaj, sed ĉiukaze la mondo troviĝas jam tre proksima al ekologia kaj klimata katastrofo kiu povos signifi la finon de la homa vivo sur la tero. Ĉiuj problemoj kaj ĉiuj elementoj de la krizo havas saman fonton kaj devenon. Ĉio estas aranĝita cele de la atingo de la plej alta profit-takso por la beneficuloj de la kapitalisma sistemo. La tuta ensemblo de la menciitaj problemoj konstituas veran krizon je civilizacio. Kaj la afero povus esti pli grava se kiel elirmaniero de la krizo oni elektos la vojon de la milito, kiel okazis en antaŭaj similaj situacioj. Do, kion fari? Se la homaro insistas agadi senracie kaj senetike, ĝi ne meritos plu vivi. Nun estas evidente ke ne povas, ne scias kaj ne volas gvidi la necesan procezon por la eliro de la krizo la sociaj klasoj kiuj dronigis nin en tiun krizon. Kiu socia(j) klaso(j) aŭ homa(j) kolektivo(j) kapablos alpreni savan projekton? La socia aganto kiu entreprenus la taskon liberi la mondon de la katastrofo kiu minacas ĝin devas esti kapabla koncepti kaj realigi longatempajn planojn surbaze de tute aliaj valoroj ol tiuj kiuj inspiris la ĝisnunan agadon. **Oni devas** celi kaj efektiviĝi alitipan rilaton kun la naturo, respektante ĝiajn limojn, uzante renovigeblajn (ne elĉerpeblajn) natur-rimedojn. **Oni devas** pretigi alian formon je ekonomio, celante la ĝeneralan utilon kaj ne la privatan profiton. **Oni devas** pliampleksigi la sferon de aplikado de la demokratio, ne limigante ĝin al la tereno de la politiko, sed respektante la homajn rajtojn ankaŭ en la ekonomio, en la rilatoj inter viroj kaj virinoj... La defio estas klara. La mondo ne plu povas persisti kiel ĝis nun, kaj la solvoj urĝas.

celi kaj efektiviĝi alitipan rilaton kun la naturo, respektante ĝiajn limojn, uzante renovigeblajn (ne elĉerpeblajn) natur-rimedojn. **Oni devas** pretigi alian formon je ekonomio, celante la ĝeneralan utilon kaj ne la privatan profiton. **Oni devas** pliampleksigi la sferon de aplikado de la demokratio, ne limigante ĝin al la tereno de la politiko, sed respektante la homajn rajtojn ankaŭ en la ekonomio, en la rilatoj inter viroj kaj virinoj... La defio estas klara. La mondo ne plu povas persisti kiel ĝis nun, kaj la solvoj urĝas.

celi kaj efektiviĝi alitipan rilaton kun la naturo, respektante ĝiajn limojn, uzante renovigeblajn (ne elĉerpeblajn) natur-rimedojn. **Oni devas** pretigi alian formon je ekonomio, celante la ĝeneralan utilon kaj ne la privatan profiton. **Oni devas** pliampleksigi la sferon de aplikado de la demokratio, ne limigante ĝin al la tereno de la politiko, sed respektante la homajn rajtojn ankaŭ en la ekonomio, en la rilatoj inter viroj kaj virinoj... La defio estas klara. La mondo ne plu povas persisti kiel ĝis nun, kaj la solvoj urĝas.

celi kaj efektiviĝi alitipan rilaton kun la naturo, respektante ĝiajn limojn, uzante renovigeblajn (ne elĉerpeblajn) natur-rimedojn. **Oni devas** pretigi alian formon je ekonomio, celante la ĝeneralan utilon kaj ne la privatan profiton. **Oni devas** pliampleksigi la sferon de aplikado de la demokratio, ne limigante ĝin al la tereno de la politiko, sed respektante la homajn rajtojn ankaŭ en la ekonomio, en la rilatoj inter viroj kaj virinoj... La defio estas klara. La mondo ne plu povas persisti kiel ĝis nun, kaj la solvoj urĝas.

celi kaj efektiviĝi alitipan rilaton kun la naturo, respektante ĝiajn limojn, uzante renovigeblajn (ne elĉerpeblajn) natur-rimedojn. **Oni devas** pretigi alian formon je ekonomio, celante la ĝeneralan utilon kaj ne la privatan profiton. **Oni devas** pliampleksigi la sferon de aplikado de la demokratio, ne limigante ĝin al la tereno de la politiko, sed respektante la homajn rajtojn ankaŭ en la ekonomio, en la rilatoj inter viroj kaj virinoj... La defio estas klara. La mondo ne plu povas persisti kiel ĝis nun, kaj la solvoj urĝas.

Faustino Castaño

NI DIRIS TION ĈIAM TRE KLARE:

"NI ELIROS EL LA EKONOMIA KRIZO"

KAJ JEN TIO OKAZIS:

NI ELIRIS EL LA EKONOMIA KRIZO!

TAMEN ONI AKUZAS NIN PRI TROMPO.

TROMPO AL KIUJ?...

ĈU IAM NI PROMESIS AL VI: "NI ELTIROS VIN EL LA EKONOMIA KRIZO"?